

Ministerstwo Rodziny,
Pracy i Polityki Społecznej

Akceptuję:

Katarzyna Nowakowska
Podsekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/

Sprawozdanie z realizacji działań na rzecz osób w kryzysie bezdomności w województwach w roku 2024

Warszawa, marzec 2026 r.

Departament Pomocy Społecznej
Wydział do Spraw Programów i Wsparcia Środowiskowego

SPIS TREŚCI

WSTĘP	3
1. WSPARCIE UDZIELONE OSOBOM W KRYZYSIE BEZDOMNOŚCI W 2024 ROKU	3
1.1 Liczba osób w kryzysie bezdomności, którym gmina/powiat opłaciły w 2024 roku pobyt w placówkach udzielających tymczasowego schronienia oraz w innych, nieinstytucjonalnych formach wsparcia.....	4
1.2 Efekty wybranych działań aktywizujących podjętych na rzecz osób w kryzysie bezdomności	8
2. PLACÓWKI UDZIELAJĄCE WSPARCIA OSOBOM W KRYZYSIE BEZDOMNOŚCI FUNKCJONUJĄCE W 2024 ROKU	12
2.1 Placówki udzielające tymczasowego schronienia prowadzone przez gminę/powiat lub przez podmiot niepubliczny przy udziale dotacji organu samorządu terytorialnego.....	12
2.2 Placówki udzielające tymczasowego schronienia, których działalność nie jest finansowana przez gminę/powiat.....	14
2.3 Placówki udzielające doraźnego wsparcia osobom w kryzysie bezdomności w 2024 roku.....	15
3. ŚRODKI FINANSOWE PRZEZNACZONE NA DZIAŁANIA POMOCOWE WOBEC OSÓB W KRYZYSIE BEZDOMNOŚCI W 2024 ROKU	17
4. PRZYPADKI ZGONÓW Z POWODU WYCHŁODZENIA ORGANIZMU	19
5. WSPARCIE DLA OSÓB W KRYZYSIE BEZDOMNOŚCI UDZIELONE PRZEZ STREETWORKERÓW 19	
SPIS TABEL.....	21
SPIS ILUSTRACJI	21

WSTĘP

Jednym z istotnych elementów budowania skutecznej sieci wsparcia dla osób doświadczających bezdomności jest badanie poziomu implementacji poszczególnych rozwiązań oraz efektywności podejmowanych działań. Dlatego też co dwa lata, począwszy od 2010 roku, opracowywany jest materiał zawierający informacje na temat realizacji działań na rzecz osób w kryzysie bezdomności na terenie poszczególnych województw oraz efektów tychże działań.

Niniejsze opracowanie w większości zawiera dane przekazane przez samorządy lokalne i regionalne oraz urzędy wojewódzkie poprzez jednorazowe badanie DPS-IV-15-KG/2025, przeprowadzone w II i III kwartale 2024 r. za pośrednictwem Centralnej Aplikacji Statystycznej. Z kolei dane dotyczące liczby placówek udzielających tymczasowego schronienia w znacznej części pochodzą z rocznego sprawozdania resortowego MRiPS-06. Wszystkie informacje sprawozdawcze obejmują stan z 2024 roku oraz początku 2025 roku.

W badaniu odniesiono się także do wyników ostatniego *Ogólnopolskiego badania liczby osób bezdomnych*, przeprowadzonego w lutym 2024 r. na zlecenie Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Badanie to było dużym przedsięwzięciem, w którego przeprowadzenie było włączonych wiele podmiotów i osób. Urzędy Wojewódzkie koordynowały proces lokalnie i zostały zobligowane do zorganizowania spotkań informacyjnych z przedstawicielami wszystkich służb zaangażowanych w realizację przedsięwzięcia, w tym policji, organizacji pozarządowych i tzw. streetworkerów. W każdym województwie wyznaczono Wojewódzkiego Koordynatora Badania, natomiast w gminie – tzw. Gminnego Koordynatora Badania. Dane z jednostek samorządu terytorialnego zostały zebrane i zagregowane w Centralnej Aplikacji Statystycznej, do której dostęp mają wyłącznie uprawnione osoby.

1. WSPARCIE UDZIELONE OSOBOM W KRYZYSIE BEZDOMNOŚCI W 2024 ROKU

Informacje przekazane przez gminy miały szczególne znaczenie dla opracowania przedmiotowego dokumentu, gdyż to właśnie gminy są ustawowo zobligowane do zapewnienia schronienia osobom doświadczającym bezdomności. Zgodnie bowiem z art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1214 i 1302 oraz z 2026 r. poz. 26), udzielenie schronienia, zapewnienie posiłku oraz niezbędnego ubrania osobom tego pozbawionym należy do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym.

Niemniej jednak powiaty również mogą wspierać osoby w kryzysie bezdomności, udzielając im schronienia w placówkach, których prowadzenie jest ustawowym zadaniem samorządów powiatowych. Są to domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, ośrodki interwencji kryzysowej oraz specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie. Bezdomność nie jest główną przestanką do otrzymania pomocy w wymienionych formach, jednak osoby doświadczające bezdomności również mogą skorzystać ze schronienia w tego typu miejscach.

Tabela 1. Liczba wszystkich zdiagnozowanych w 2024 roku osób w kryzysie bezdomności, których ostatnim miejscem zameldowania była dana gmina (przebywających na terenie gminy i poza jej granicami)

l.p.	Województwo	Liczba wszystkich zdiagnozowanych osób bezdomnych, których ostatnim miejscem zameldowania była dana gmina (przebywających na terenie gminy i poza jej granicami)		
		Ogółem	w tym	
			Mężczyźni	Kobiety
1.	Dolnośląskie	3 597	2 945	652
2.	Kujawsko-pomorskie	2 150	1 874	276
3.	Lubelskie	793	707	86
4.	Lubuskie	1 595	1 388	207
5.	Łódzkie	1 537	1 298	239
6.	Małopolskie	2 218	1 856	362
7.	Mazowieckie	3 467	2 914	553
8.	Opolskie	1 021	866	155
9.	Podkarpackie	1 146	998	148
10.	Podlaskie	617	536	81
11.	Pomorskie	3 807	3 239	568
12.	Śląskie	6 481	5 429	1 052
13.	Świętokrzyskie	1 423	1 230	193
14.	Warmińsko-mazurskie	1 618	1 341	277
15.	Wielkopolskie	4 231	3 451	780
16.	Zachodniopomorskie	2 801	2 318	483
	Ogółem	38 502	32 390	6 112

Według wskazań gmin, w 2024 roku grupa wszystkich zdiagnozowanych osób doświadczających bezdomności, których ostatnim miejscem zameldowania była dana gmina, liczyła 38 502 osoby, z czego 84% stanowili mężczyźni (32 390) a 16% stanowiły kobiety (6 112 os.).

W porównaniu z wynikami Ogólnopolskiego Badania Liczby Osób Bezdomnych z lutego 2024 r. nastąpił wzrost liczby osób bezdomnych o 7 460 osoby, z 31 042 os. do 38 502 os. Zakładając, że liczba osób w kryzysie bezdomności z ostatniego Ogólnopolskiego Badania stanowiła 100% wzrost ten wynosi 24 punkty procentowe.

1.1 Liczba osób w kryzysie bezdomności, którym gmina/powiat opłaciły w 2024 roku pobyt w placówkach udzielających tymczasowego schronienia oraz w innych, nieinstytucjonalnych formach wsparcia

Na podstawie danych zebranych w sprawozdaniu jednorazowym DPS-IV-15-KG/2025 ustalono, iż w 2024 roku gminy i powiaty ze wszystkich województw opłaciły pobyt w placówkach udzielających tymczasowego schronienia w sumie 23 243 osobom doświadczającym bezdomności.

Tabela 2. Liczba osób w kryzysie bezdomności, którym gmina/powiat opłaciły w 2024 roku pobyt w placówkach udzielających tymczasowego schronienia (na terenie gminy i poza ich granicami)

l.p.	Województwo	Liczba osób w kryzysie bezdomności, którym gmina/powiat opłaciły pobyt w placówkach udzielających tymczasowego schronienia w 2024 roku		
		Kobiety	Mężczyźni	OGÓŁEM
1.	Dolnośląskie	479	1 457	1 936
2.	Kujawsko-pomorskie	303	1 142	1 445
3.	Lubelskie	90	758	848
4.	Lubuskie	116	926	1 042
5.	Łódzkie	148	1 000	1 148
6.	Małopolskie	191	1 546	1 737
7.	Mazowieckie	316	1 812	2 128
8.	Opolskie	90	496	586
9.	Podkarpackie	109	758	867
10.	Podlaskie	28	150	178
11.	Pomorskie	392	2 512	2 904
12.	Śląskie	552	2 984	3 536
13.	Świętokrzyskie	69	369	438
14.	Warmińsko-mazurskie	110	743	853
15.	Wielkopolskie	386	1 880	2 266
16.	Zachodniopomorskie	225	1 106	1 331
	Ogółem	3 604	19 639	23 243

Wśród nich było 3604 kobiet i 19 639 mężczyzn. Liczebność w tej grupie w porównaniu z podobnym badaniem danych z samorządów z 2022 r. zmniejszyła się o 624 osoby (z 24 167 do 23 243 osób).

Zgodnie z ustawą o pomocy społecznej osobie pełnoletniej, która ze względu na trudną sytuację życiową, wiek, niepełnosprawność lub chorobę potrzebuje wsparcia w codziennym funkcjonowaniu, ale nie wymaga usług w zakresie świadczonego przez jednostkę całodobowej opieki, może być przyznane wsparcie w mieszkaniu treningowym lub wspomagany.

Mieszkania treningowe i wspomagane są formą przygotowującą - przy wsparciu specjalistów - osoby w nich przebywające do prowadzenia niezależnego życia lub formą wspierającą te osoby w codziennym funkcjonowaniu.

Rolą usług treningowych jest przygotowanie osoby - w trakcie jej relatywnie krótkiego pobytu w mieszkaniu treningowym - do prowadzenia niezależnego życia. Usługa ma charakter okresowy i służy określonym kategoriom osób w osiągnięciu częściowej lub całkowitej samodzielności, m.in. poprzez trening samodzielności, poradnictwo, pracę socjalną lub inne usługi aktywnej integracji.

Z kolei zakres usług wsparcia w mieszkaniu wspomagany obejmuje pomoc w wykonywaniu codziennych czynności, jednak nie zapewnia tak szerokiego wsparcia (np. profesjonalnych usług specjalistycznych), jak jednostki świadczące całodobową opiekę. W mieszkaniu wspomagany

świadczone są usługi mogące stanowić alternatywę dla pobytu w palcówce o charakterze instytucjonalnym. Pobyt ma charakter stały lub okresowy. Usługa ta adresowana jest do osób niesamodzielnych, w szczególności starszych i z niepełnosprawnościami.

Liczba osób w kryzysie bezdomności, którym gmina przyznała w 2024 r. świadczenie w formie wsparcia w mieszkaniach treningowych i wspomaganych wyniosła 873 osoby, w tym 273 kobiety i 600 mężczyzn.

Dane w przedmiotowym zakresie z podziałem na poszczególne województwa przedstawia Tabela 3.

Tabela 3. Liczba osób bezdomnych, którym gmina przyznała w 2024 r. świadczenie w formie wsparcia w mieszkaniach treningowych i wspomaganych, pomieszczenia tymczasowego i innych lokali

l.p.	Województwo	Liczba osób w kryzysie bezdomności, którym w 2024 roku gmina przyznała świadczenie w formie wsparcia w:			
		mieszkania treningowym	mieszkania wspomaganych	pomieszczenia tymczasowego	innych lokali (np. lokali socjalnych, zamiennych)
1.	Dolnośląskie	19	69	5	47
2.	Kujawsko-pomorskie	32	37	5	26
3.	Lubelskie	1	3	3	16
4.	Lubuskie	14	29	3	11
5.	Łódzkie	20	25	0	28
6.	Małopolskie	59	13	22	26
7.	Mazowieckie	26	5	1	26
8.	Opolskie	3	1	0	11
9.	Podkarpackie	1	0	0	7
10.	Podlaskie	0	1	2	27
11.	Pomorskie	129	12	29	26
12.	Śląskie	117	67	14	92
13.	Świętokrzyskie	34	2	4	90
14.	Warmińsko-mazurskie	9	4	10	22
15.	Wielkopolskie	40	56	0	43
16.	Zachodniopomorskie	42	3	5	14
	Ogółem	546	327	103	512

Mając na względzie powyższą tabelą, w sumie liczba osób w kryzysie bezdomności, która otrzymała świadczenie od gmin w formie mieszkań treningowych i wspomaganych, pomieszczenia tymczasowego, jak również innych lokali (np. lokali socjalnych, zamiennych) wyniosła 1488 osób w skali kraju.

Wsparcie mieszkaniowe dla osób w kryzysie bezdomności było również niesione na poziomie powiatów. Poniżej tabela nr 4 obrazująca to wsparcie w podziale na poszczególne województwa.

Tabela 4. Liczba osób w kryzysie bezdomności, którym powiat przyznał w 2024 r. świadczenie w formie wsparcia w mieszkaniach treningowych i wspomaganych, pomieszczenia tymczasowego i innych lokali

l.p.	Województwo	Liczba osób w kryzysie bezdomności, którym w 2024 roku powiat przyznał świadczenie w formie wsparcia w:	
		mieszkaniu treningowym	mieszkaniu wspomaganim
1.	Dolnośląskie	14	47
2.	Kujawsko-pomorskie	0	26
3.	Lubelskie	0	0
4.	Lubuskie	11	8
5.	Łódzkie	0	0
6.	Małopolskie	0	0
7.	Mazowieckie	8	2
8.	Opolskie	0	0
9.	Podkarpackie	0	0
10.	Podlaskie	0	0
11.	Pomorskie	0	0
12.	Śląskie	7	0
13.	Świętokrzyskie	0	0
14.	Warmińsko-mazurskie	16	2
15.	Wielkopolskie	0	0
16.	Zachodniopomorskie	0	0
	Ogółem	56	85

Zgodnie z powyższą tabelą wsparcie mieszkaniowe ze strony powiatów było niższe niż ze strony gmin. Warto zauważyć, że zgodnie z art. 17 ust. 1 punkty 3) i 12) ustawy o pomocy społecznej do zadań obowiązkowych gminy należy między innymi udzielenie schronienia oraz prowadzenie i zapewnienie miejsc w mieszkaniach treningowych lub wspomaganych. Natomiast do zadań obowiązkowych powiatu, zgodnie z art. 19 punkt 11) ustawy o pomocy społecznej, należy między innymi prowadzenie mieszkań treningowych lub wspomaganych dla osób z terenu więcej niż jednej gminy. Tym samym świadczenia w formie ww. rodzajów mieszkań powinny się uzupełniać.

Uwzględniając dane z Tabeli nr 3 oraz z Tabeli nr 4 w 2024 r. w skali całego kraju 1629 osób w kryzysie bezdomności otrzymało świadczenia w postaci mieszkań treningowych, wspomaganych i innych lokali.

W większości przypadków, związanych z epizodami bezdomności, z tego typu wsparcia korzystają osoby opuszczające placówki udzielające tymczasowego schronienia, w ramach treningu samodzielnego życia. Coraz częściej jednak ta forma pomocy służy realizacji usług opartych na modelu „Najpierw Mieszkanie” (ang. Housing First) dla osób doświadczających bezdomności chronicznej (bezdomność długotrwała, z epizodami ulicznymi, połączona z głębokim uzależnieniem lub zaburzeniami psychicznymi).

Podejście w modelu Najpierw Mieszkanie oparte jest na koncepcji zakładającej, że w przypadku osób lub rodzin w sytuacji bezdomności pierwszą i najważniejszą potrzebą jest uzyskanie własnego, stabilnego mieszkania, a inne potrzeby i problemy mogą być zaspokajane i rozwiązywane już po jego uzyskaniu. Czyli w pierwszej kolejności rozwiązywany jest problem bezdomności (rozumiany jako brak mieszkania), a następnie identyfikowane i rozwiązywane są inne towarzyszące mu problemy społeczne związane z wykluczeniem społecznym, uzależnieniem czy zdrowiem psychicznym. Dopiero po zamieszkaniu wspierane są procesy zdrowienia, poprawy dobrostanu psychospołecznego oraz zwiększania poziomu integracji społecznej.

Metodę Najpierw Mieszkanie stworzono z myślą o osobach, które bez intensywnego wsparcia nie są w stanie wyjść z bezdomności. Grupami docelowymi tego rodzaju pomocy są osoby doświadczające bezdomności z poważnymi zaburzeniami i chorobami psychicznymi, nadużywające alkoholu i innych substancji psychoaktywnych, a także osoby w trudnej sytuacji zdrowotnej, wskutek chorób i niepełnosprawności ograniczających ich codzienne funkcjonowanie. Tego typu podejście okazało się skuteczne w przypadku osób doświadczających długoterminowej lub powtarzającej się cyklicznie bezdomności, które, oprócz zapotrzebowania na inne rodzaje pomocy, często nie posiadają żadnego oparcia społecznego tj. możliwości uzyskania pomocy ze strony rodziny, bliskich czy znajomych oraz są wykluczone ze swoich społeczności. Z upływem czasu i postępami we wdrażaniu metody, podejście to rozszerzono na osoby pozostające w krótszych okresach bezdomności, niedoświadczające zaburzeń psychicznych lub uzależnień, na całe rodziny czy na osoby młode w kryzysie bezdomności.

1.2 Efekty wybranych działań aktywizujących podjętych na rzecz osób w kryzysie bezdomności

W zależności od indywidualnych potrzeb i okoliczności, na mocy m.in. ustawy o pomocy społecznej, osoby doświadczające bezdomności mogą skorzystać z różnego rodzaju form wsparcia. Są to świadczenia pieniężne (zasiłek celowy, okresowy, stały), a także świadczenia niepieniężne, udzielane głównie jako pomoc rzeczowa i usługowa. Wśród świadczeń, które nie mają charakteru finansowego bardzo istotną rolę pełni praca socjalna, która ma na celu pomoc osobom i rodzinom we wzmacnianiu lub odzyskiwaniu zdolności do funkcjonowania w społeczeństwie poprzez pełnienie odpowiednich ról społecznych oraz tworzenie odpowiednich warunków sprzyjających temu celowi.

Indywidualny program wychodzenia z bezdomności

Istotnym narzędziem współpracy z osobą doświadczającą bezdomności, przewidzianym w ustawie o pomocy społecznej, jest indywidualny program wychodzenia z bezdomności. Polega on na wspieraniu osoby bezdomnej w rozwiązywaniu jej problemów życiowych, w szczególności rodzinnych i mieszkaniowych, oraz pomocy w uzyskaniu zatrudnienia. Zgodnie z ustawą program powinien uwzględniać sytuację osoby bezdomnej oraz zapewniać szczególne wsparcie osobie aktywnie uczestniczącej w wychodzeniu z bezdomności, jak również stosownie do potrzeb osoby bezdomnej, może uwzględniać wszelkie środki pomocy, jakimi dysponuje ośrodek pomocy społecznej realizujący program.

Sposób współdziałania w rozwiązywaniu problemów osoby znajdującej się w trudnej sytuacji życiowej, w tym osoby w kryzysie bezdomności, można określić również w kontrakcie socjalnym,

zawieranym pomiędzy pracownikiem socjalnym ośrodka pomocy społecznej a osobą wymagającą wsparcia. Jego realizacja ma na celu wzmocnienie aktywności i samodzielności życiowej, zawodowej lub przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu. Liczbę osób w kryzysie bezdomności, które korzystały w 2024 roku z opisanych powyżej form wsparcia, prezentuje Tabela 5.

Tabela 5. Liczba osób w kryzysie bezdomności objętych indywidualnym programem wychodzenia z bezdomności oraz kontraktem socjalnym w 2024 roku

l.p.	Województwo	Liczba osób w kryzysie bezdomności objętych w 2024 roku:	
		indywidualnym programem wychodzenia z bezdomności	kontraktem socjalnym
1.	Dolnośląskie	123	1 265
2.	Kujawsko-pomorskie	45	876
3.	Lubelskie	53	512
4.	Lubuskie	120	175
5.	Łódzkie	32	776
6.	Małopolskie	596	753
7.	Mazowieckie	299	1 629
8.	Opolskie	58	244
9.	Podkarpackie	16	709
10.	Podlaskie	19	90
11.	Pomorskie	134	1 343
12.	Śląskie	222	2 702
13.	Świętokrzyskie	74	291
14.	Warmińsko-mazurskie	31	623
15.	Wielkopolskie	747	1 683
16.	Zachodniopomorskie	148	604
	Ogółem	2 717	14 275

W 2024 roku ponownie dominującym narzędziem współpracy z osobami w bezdomności był kontrakt socjalny, którym podobnie jak w roku 2022 objętych było niemal 14,5 tys. osób. Natomiast indywidualny program wychodzenia z bezdomności realizowało ponad 2,7 tys. osób.

Niewątpliwie znaczenie, w kontekście różnic w częstotliwości stosowania tych dwóch narzędzi, mają obowiązujące regulacje, zawarte w ustawie o pomocy społecznej. Zgodnie z ich treścią jednym z warunków udzielenia schronienia w schronisku dla osób bezdomnych oraz schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi jest zawarcie kontraktu socjalnego z osobą bezdomną ubiegającą się o wsparcie w tej formie. Stąd też, na płaszczyźnie współpracy z osobami doświadczającymi bezdomności, kontrakt socjalny stosowany jest na znacznie szerszą skalę niż indywidualny program wychodzenia z bezdomności.

Głównym celem wsparcia udzielanego osobom w kryzysie bezdomności jest wzmocnianie aktywności społecznej, wyjście z bezdomności i w konsekwencji uzyskanie jak największej niezależności życiowej. Na podstawie informacji przekazanych przez gminy oraz powiaty można zauważyć, że w 2024

roku niezależność życiową osiągnęło 2 587 osób doświadczających bezdomności, z których 637 to kobiety, a 1 950 stanowili mężczyźni. Najwięcej osób usamodzielniało się w województwie śląskim (16%) – 415 oraz w województwie wielkopolskim – 343 osoby. W odniesieniu do poprzedniego okresu sprawozdawczego można zaobserwować wzrost liczby usamodzielnionych osób wychodzących z bezdomności o 106 osób – w 2022 roku były to 2 481 osób.

Spadek odnotowano natomiast wśród liczby osób w kryzysie bezdomności, które podjęły zatrudnienie, w tym zatrudnienie wspierane – w 2024 roku były to 1 284 osoby, w tym 198 kobiet i 1 086 mężczyzn, natomiast w 2022 roku odnotowano 1 723 osoby doświadczające bezdomności, które weszły na rynek pracy, w tym 233 kobiety i 1 490 mężczyzn.

Na powyższe istotny wpływ mogły wywrzeć dwa czynniki: trwająca jeszcze w I połowie 2022 roku epidemia Covid-19 oraz rosyjska inwazja na Ukrainę, która rozpoczęła się 24 lutego 2022 r. Ich konsekwencją były gwałtowne zmiany na światowych rynkach oraz w polskiej gospodarce, przyczyniające się do intensyfikacji wielu negatywnych zjawisk na rynku pracy, a także w otoczeniu rynku mieszkaniowego. Niniejsze w dużym stopniu determinowało możliwość znalezienia zatrudnienia i mieszkania, co niewątpliwie oddziałuje również na perspektywę uzyskania samodzielności życiowej.

Tabela 6. Liczba osób doświadczających bezdomności, które się usamodzielniały oraz podjęły zatrudnienie (w tym zatrudnienie wspierane) w 2024 roku

l.p.	Województwo	Liczba osób doświadczających bezdomności, które w 2024 roku:		
		usamodzielniały się	w związku z usamodzielnieniem opuściły domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży lub specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie	podjęły zatrudnienie, w tym zatrudnienie wspierane
1.	Dolnośląskie	215	101	82
2.	Kujawsko-pomorskie	127	1	48
3.	Lubelskie	67	6	11
4.	Lubuskie	79	3	42
5.	Łódzkie	167	59	39
6.	Małopolskie	196	0	70
7.	Mazowieckie	219	1	102
8.	Opolskie	15	0	29
9.	Podkarpackie	81	0	29
10.	Podlaskie	78	4	60
11.	Pomorskie	273	0	114
12.	Śląskie	415	87	302
13.	Świętokrzyskie	131	7	70
14.	Warmińsko-mazurskie	63	50	17
15.	Wielkopolskie	343	13	210
16.	Zachodniopomorskie	118	5	59
	Ogółem	2 587	337	1 284

Nieznaczny spadek widać natomiast wśród osób doświadczających bezdomności, które w związku z uzyskaniem niezależności życiowej opuszczały domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży lub specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie – w 2024 roku było to 337 osób a w 2022 roku było to 356 osób, czyli o 19 osób mniej niż dwa lata wcześniej. W grupie tej wykazano 255 kobiet (tyle samo co w 2022 r.) oraz 82 mężczyzn, których było mniej niż w poprzednim okresie sprawozdawczym.

Ważną rolę, zwłaszcza w kontekście powrotu osób w kryzysie bezdomności na otwarty rynek pracy, a tym samym na proces ich usamodzielnienia, pełnią Centra Integracji Społecznej (CIS). Ich działalność polega na reintegracji społeczno-zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. W 2024 roku skierowano do CIS 1025 osób, w tym 142 kobiety i 883 mężczyzn, co stanowi wzrost w stosunku do 2022 roku, w którym z tej formy wsparcia skorzystało 945 osób.

Zgodnie z założeniami opisanego wcześniej modelu „Najpierw Mieszkanie” punktem wyjścia w procesie pokonywania kryzysu bezdomności jest możliwość zamieszkania w lokalu mieszkalnym. Niebagatelne znaczenie dla osób będących w tym procesie, wciąż wymagających przecież intensywnego wsparcia, mają preferencyjne warunki korzystania z lokali mieszkalnych – najczęściej poprzez najem komunalny bądź socjalny. W 2024 roku osobom w kryzysie bezdomności przyznano łącznie 884 lokale mieszkalne, co stanowi spadek w stosunku do 2022 roku (934 lokale mieszkalne). W tej puli 520 stanowiły lokale przyznane w ramach najmu socjalnego, a 189 to lokale w ramach najmu komunalnego. Pozostałe 175 lokale innego rodzaju i pomieszczeń tymczasowych. Szczegółowe zestawienie w tym zakresie przedstawia Tabela 7.

Tabela 7. Liczba lokali przekazanych osobom w kryzysie bezdomności w 2024 roku

l.p.	Województwo	Lokale przekazane osobom w kryzysie bezdomności			
		OGÓŁEM	w tym:		
			najem socjalny	najem komunalny	inne lokale i pomieszczenia tymczasowe
1.	Dolnośląskie	83	74	6	3
2.	Kujawsko-pomorskie	43	16	22	5
3.	Lubelskie	16	12	3	1
4.	Lubuskie	25	21	1	3
5.	Łódzkie	70	45	25	0
6.	Małopolskie	138	25	0	113
7.	Mazowieckie	65	44	17	4
8.	Opolskie	22	17	5	0
9.	Podkarpackie	11	7	4	0
10.	Podlaskie	30	27	1	2
11.	Pomorskie	51	26	10	15
12.	Śląskie	141	86	43	12
13.	Świętokrzyskie	50	28	13	9

14.	Warmińsko-mazurskie	19	9	9	1
15.	Wielkopolskie	83	66	17	0
16.	Zachodniopomorskie	37	17	13	7
	Ogółem	884	520	189	175

2. PLACÓWKI UDZIELAJĄCE WSPARCIA OSOBOM W KRYZYSIE BEZDOMNOŚCI FUNKCJONUJĄCE W 2024 ROKU

Z punktu widzenia charakteru prowadzonej działalności, placówki świadczące pomoc osobom doświadczającym bezdomności można podzielić na dwie zasadnicze grupy. Jedną z nich stanowią podmioty, których wiodącą formą działalności jest udzielanie schronienia i czasowego pobytu. Do drugiej grupy należą placówki świadczące pomoc doraźną, czyli najczęściej interwencyjne usługi dla osób w kryzysie bezdomności, np. w formie żywności, odzieży, czy dostępu do łaźni.

W pierwszej wymienionej grupie znajdują się przede wszystkim podmioty udzielające tymczasowego schronienia wyłącznie osobom doświadczającym bezdomności, tj. noclegownie, schroniska dla osób bezdomnych, schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, a także głównie z powodu bezdomności – ogrzewalnie. Do grupy tej zaliczają się również placówki umożliwiające całodobowy pobyt, który może lecz nie musi wynikać z bezdomności w rozumieniu ustawy o pomocy społecznej – m.in. domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, ośrodki interwencji kryzysowej, specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie.

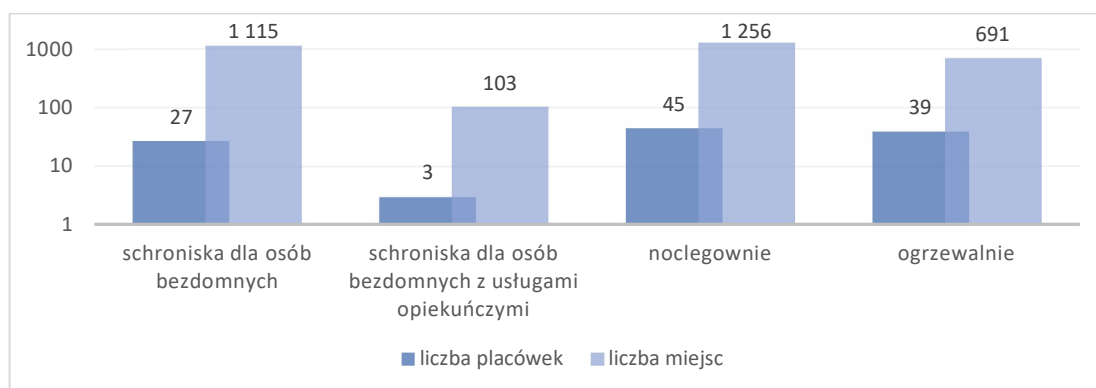
Jak wspomniano na początku niniejszego opracowania, zgodnie z ustawą o pomocy społecznej udzielanie schronienia, zapewnienie posiłku oraz niezbędnego ubrania osobom tego pozbawionym jest zadaniem własnym gminy o charakterze obowiązkowym. W sytuacji, gdy gmina sama nie realizuje zadania, np. przy pomocy jednej z gminnych jednostek organizacyjnych, może zlecić jego realizację na mocy art. 25 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej bądź wykupić usługi służące realizacji zadania od podmiotu niepublicznego, przekazując na ten cel dotację ze środków publicznych.

Istotną rolę w sieci wsparcia osób w kryzysie bezdomności pełnią także placówki prowadzone przez podmioty niepubliczne, udzielające pomocy w ramach ich działalności statutowej, które nie otrzymują środków publicznych na realizację zadań od jednostek samorządu terytorialnego.

2.1 Placówki udzielające tymczasowego schronienia prowadzone przez gminę/powiat lub przez podmiot niepubliczny przy udziale dotacji organu samorządu terytorialnego

Zgodnie z danymi, pozyskanymi w rocznym sprawozdaniu resortowym MRiPS-06 za 2024 rok oraz w sprawozdaniu jednorazowym DPS-IV-15-KG/2025, w Polsce na koniec 2024 roku funkcjonowały ogółem 597 placówki udzielające tymczasowego schronienia osobom doświadczającym bezdomności, finansowane ze środków publicznych, a jednostki te dysponowały 17 074 miejscami. Spośród niniejszych

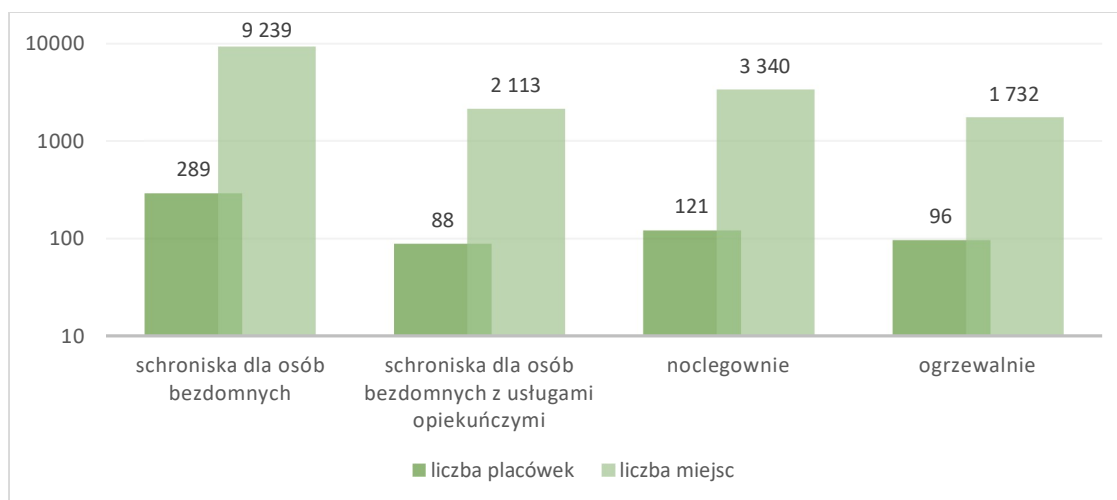
placówek 117 wskazano jako te, które prowadzone były bezpośrednio przez gminę, co stanowi niespełna 20% ogólnej liczby placówek dla osób w kryzysie bezdomności, finansowanych przy udziale środków publicznych.

Rysunek 1. Liczba placówek udzielających tymczasowego schronienia osobom bezdomnym wraz z miejscami, prowadzonych przez gminy w 2024 roku na podstawie raportu MRiPS-06 za 2024 rok

Pozostałe 480 (ponad 80%) to jednostki prowadzone przez podmioty niepubliczne na zlecenie samorządów gminnych bądź w ramach wykupu miejsc przez samorzady na mocy prawa zamówień publicznych.

Podobnie jak w poprzednich latach przeważającą pod względem liczebności kategorią placówek są schroniska dla osób bezdomnych – 289 jednostek, z miejscami łącznie dla 9 239 osób. Z kolei nadal najmniej, bo 88 placówek, funkcjonuje schronisk dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, które zapewniają schronienie łącznie dla 2 113 osób.

Rysunek 2. Liczba placówek udzielających tymczasowego schronienia osobom bezdomnym wraz z miejscami, prowadzonych przez podmioty niepubliczne na zlecenie samorządów oraz w ramach wykupu usługi przez samorzady w tych placówkach w 2024 roku

W odniesieniu do danych zgromadzonych za 2022 rok liczba placówek udzielających schronienia osobom bezdomnym, finansowanych ze środków publicznych nieznacznie wzrosła – o 135 jednostek. Co jednak istotne, liczba dostępnych miejsc schronienia w tych placówkach wzrosła o 2 103.

Istotną zanotowaną zmianą jest również zwiększenie liczby miejsc w ogrzewalniach i noclegowniach finansowanych ze środków gminnych. Ma to szczególne znaczenie w kontekście sytuacji wymagających udzielenia natychmiastowej pomocy, bez dodatkowych procedur administracyjnych, jak również z uwagi na wciąż dominującą liczbę schronisk dla osób bezdomnych, które co do zasady nie mają charakteru interwencyjnego.

W prezentowanych danych ponownie uwzględniono placówki, które są prowadzone przez podmioty niepubliczne i otrzymują środki publiczne na działalność wyłącznie na podstawie umów z samorządami obejmujących tzw. wykupienie usługi udzielenia schronienia. Podmioty funkcjonujące w opisanej formie stanowią istotne ogniwo systemu wsparcia osób w kryzysie bezdomności. Podstawą zawierania umów w niniejszym trybie jest prawo zamówień publicznych. Toteż dane w ww. zakresie nie są objęte sprawozdaniem resortowym MRiPS-06. Wobec powyższego informacje zebrane w sprawozdaniu resortowym za 2024 rok zostały uzupełnione o dane pozyskane w sprawozdaniu jednorazowym DPS-IV-15-KG/2025 w zakresie placówek udzielających tymczasowego schronienia, których działalność finansowana jest ze środków publicznych wyłącznie w oparciu o umowy zakupu usługi schronienia przez samorządy.

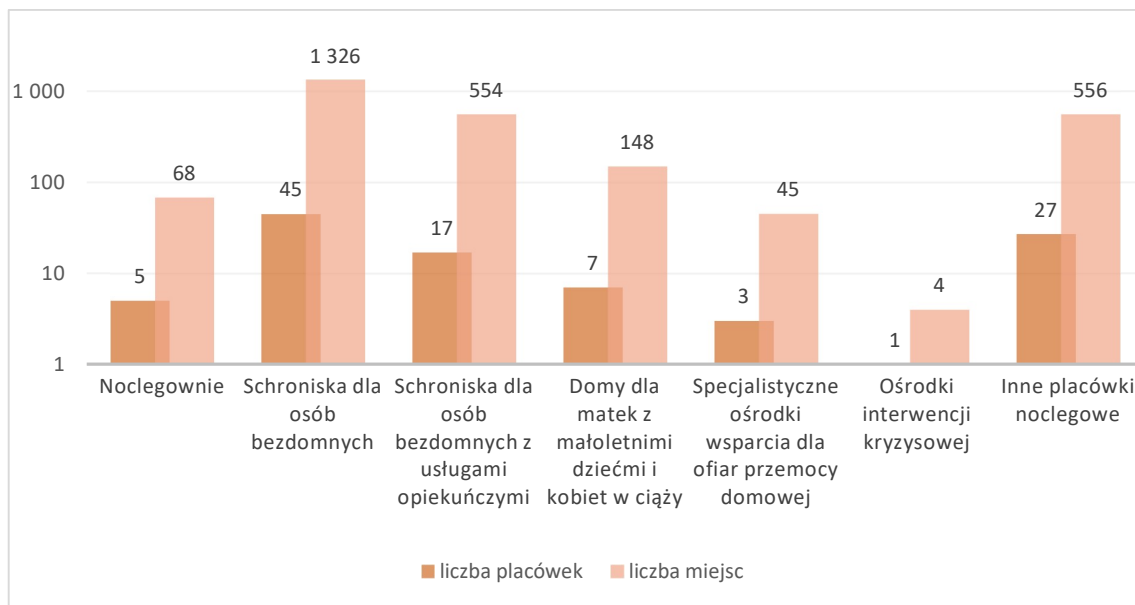
Ważną rolę we wspieraniu osób w kryzysie bezdomności pełnią placówki, których aktywność jest skupiona głównie na przeciwdziałaniu innym problemom społecznym niż bezdomność. Są to domy dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, ośrodki interwencji kryzysowej oraz Specjalistyczne Ośrodki Wsparcia dla osób doświadczających przemocy domowej. Bezdomność nie jest zasadniczą przesłanką do korzystania ze wsparcia w wymienionych formach, jednak osoby doświadczające bezdomności również mogą otrzymać schronienie w tego typu placówkach.

2.2 Placówki udzielające tymczasowego schronienia, których działalność nie jest finansowana przez gminę/powiat

Z analizy danych, przekazanych w sprawozdaniu jednorazowym DPS-IV-15-KG/2025 wynika, że w 2024 roku funkcjonowało w Polsce 107 placówek udzielających tymczasowego schronienia osobom w kryzysie bezdomności oraz placówek całodobowego wsparcia, z których mogły skorzystać również osoby doświadczające bezdomności, przy czym placówki te nie korzystały z finansowego wsparcia swojej działalności ze strony samorządu, czy innych źródeł publicznych. Jednostki te zapewniały 2 771 miejsc.

W omawianej grupie ponownie większość, tj. 69 jednostek, stanowiły placówki udzielające schronienia osobom w kryzysie bezdomności: schroniska dla osób bezdomnych, schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, noclegownie i ogrzewalnie, z możliwością zapewnienia wsparcia 2 018 osobom. To wzrost na przestrzeni ostatnich kilku lat. W porównaniu do roku 2022, w kategorii placówek udzielających tymczasowego schronienia osobom doświadczającym bezdomności, których działalność nie była finansowana ze środków publicznych, wykazano o 17 podmiotów więcej.

Szczegółowe zestawienie liczby placówek, których działalność nie była w 2024 roku finansowana ze środków publicznych, prezentuje kolejny rysunek.

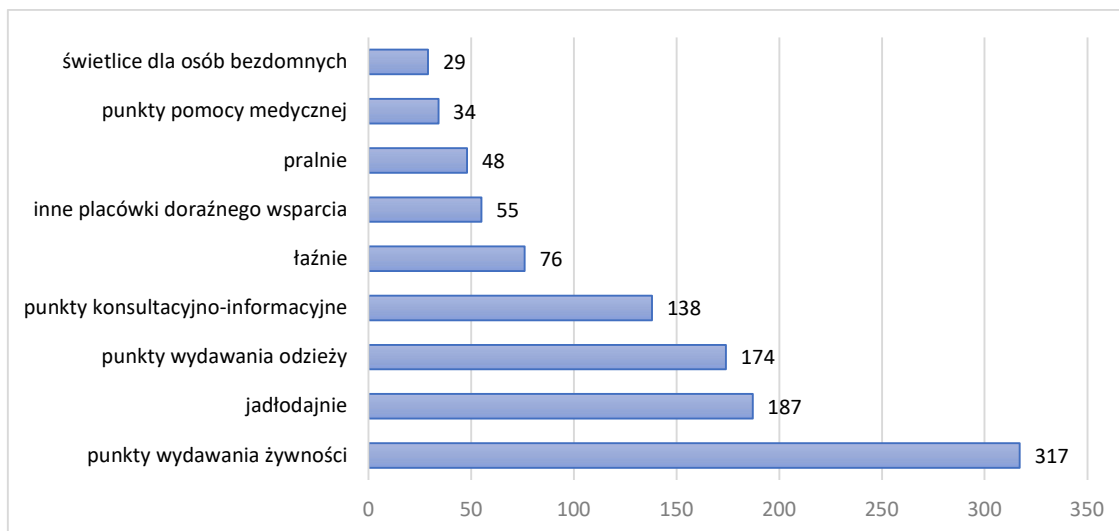
Rysunek 3. Liczba placówek udzielających tymczasowego schronienia wraz z miejscami, których działalność nie była w 2024 roku finansowana przez gminę/powiat

2.3 Placówki udzielające doraźnego wsparcia osobom w kryzysie bezdomności w 2024 roku

W systemie wsparcia osób w kryzysie bezdomności, zwłaszcza pozostających w bezdomności ulicznej, niezwykle istotną rolę odgrywają punkty pomocy doraźnej. Wśród nich wyróżniamy m.in.:

- jadłodajnie,
- łaznie,
- pralnie,
- punkty wydawania żywności,
- punkty wydawania odzieży,
- świetlice dla osób bezdomnych,
- punkty konsultacyjno-informacyjne,
- punkty pomocy medycznej.

Zestawienie liczby placówek pomocy doraźnej w 2024 roku ilustruje poniższy rysunek.

Rysunek 4. Liczba placówek świadczących w 2024 roku pomoc doraźną osobom doświadczającym bezdomności

W 2024 roku funkcjonowało łącznie 1058 placówek udzielających doraźnego wsparcia osobom bezdomnym. To o 49 placówek więcej w porównaniu do roku 2022 (1009 placówek). Nadal jednak przeważającą grupę stanowiły punkty wydawania żywności – 317. Spadek odnotowano w liczbie jadalni z 205 do 187. Wzrosła za to liczba punktów konsultacyjno-informacyjnych ze 107 do 138.

Tabela 8. Placówki udzielające w 2024 roku doraźnego wsparcia osobom w kryzysie bezdomności, z podziałem na źródło finansowania

l.p.	Typy placówek	Prowadzone przez:		
		gminę/ powiat	inny podmiot na zlecenie gminy/ powiatu	inny podmiot, którego działalność nie jest finansowana przez gminę/powiat
1.	Punkty wydawania żywności	61	105	151
2.	Jadalnie	33	110	44
3.	Punkty wydawania odzieży	52	42	80
4.	Punkty konsultacyjno-informacyjne	98	28	12
5.	Łącznie	29	32	15
6.	Inne placówki doraźnego wsparcia	24	9	22
7.	Pralnie	19	16	13
8.	Punkty pomocy medycznej	5	15	14
9.	Świetlice dla osób bezdomnych	11	8	10
	Ogółem	332	365	361

Zgodnie z powyższym zestawieniem nadal dominującą formą działalności w obszarze świadczenia doraźnej pomocy jest zlecenie przez samorządy realizacji zadania podmiotom z sektora pozarządowego, przy wsparciu finansowym ze środków publicznych – w 2024 roku na takiej podstawie funkcjonowało 365 punktów. Nieco mniejszą grupę stanowiły placówki prowadzone przez podmioty niepubliczne, których działalność nie była finansowana przez samorządy – 361 jednostek. Najmniej placówek wsparcia doraźnego prowadziły w 2024 roku bezpośrednio gminy i powiaty – 332 punktów.

3. ŚRODKI FINANSOWE PRZEZNACZONE NA DZIAŁANIA POMOCOWE WOBEC OSÓB W KRYZYSIE BEZDOMNOŚCI W 2024 ROKU

Na skuteczność działań, podejmowanych w obszarze zwalczania bezdomności, w dużej mierze wpływa dostęp do publicznych środków finansowych, transferowanych na wszystkich szczeblach administracji: gminnym, wojewódzkim oraz centralnym.

Łączna kwota środków publicznych przeznaczonych w 2024 roku na przeciwdziałanie bezdomności wynosiła 487 053 448,31 zł. Podobnie jak w latach ubiegłych znaczny udział w tej puli miały wydatki na poziomie samorządów, gmin i powiatów, z udziałem środków budżetu Państwa – 477 695 945,22 zł. W ramach otwartego konkursu dla organizacji pozarządowych przeprowadzonego w programie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej *Pokonać bezdomność. Program pomocy osobom bezdomnym* wydatkowano kwotę 5 396 048,77 zł. Na poziomie województw na działania pomocowe dla osób w kryzysie bezdomności w skali kraju wydatkowano w 2024 roku 3 961 454,32 zł.

Tabela 9. Publiczne środki finansowe przeznaczone na działania pomocowe dla osób w kryzysie bezdomności w 2024 roku

l.p.	Poziom finansowania	Środki finansowe OGÓŁEM [zł]	W tym [zł]:			
			środki na finansowanie działalności placówek świadczących pomoc osobom w kryzysie bezdomności, prowadzonych przez:		środki przekazywane bezpośrednio osobom w kryzysie bezdomności w formie np. zasiłków lub innych świadczeń pieniężnych	środki przekazywane na inne działania związane z przeciwdziałaniem bezdomności
			podmioty niepubliczne (organizacje pozarządowe, wyznaniowe itp.)	podmioty publiczne		
1.	gminny/powiatowy	477 695 945,22	237 473 159,08	82 512 869,13	135 231 398,62	22 478 518,39
2.	wojewódzki, w tym:	3 961 454,32	2 801 264,00			1 160 190,32
a.	środki przekazywane przez Wojewodę	2 648 084,33	1 879 506,00			768 578,33

b.	środki przekazywane przez Marszałka województwa	1 313 369,99	921 758,00			391 611,99
3.	Program krajowy: wydatkowane środki przekazane podmiotom świadczącym pomoc osobom bezdomnym na terenie danego województwa w ramach dotacji udzielanej z programu MRPiPS <i>Pokonać bezdomność. Program pomocy osobom bezdomnym</i> , Edycja 2024	5 396 048,77	5 396 048,77			
	Ogółem (wiersze 1+2+3)	487 053 448,31	245 670 471,85	82 512 869,13	135 231 398,62	23 638 708,71

W odniesieniu do danych z 2022 roku pula środków przeznaczonych na finansowanie wsparcia osób doświadczających bezdomności wzrosła o ponad 115,92 mln zł, czyli o 31%. Największe wydatki w 2024 r., łącznie 245 670 471,85 zł, przekazywane były na finansowanie działalności placówek świadczących pomoc osobom w kryzysie bezdomności, prowadzonych przez podmioty niepubliczne (np. organizacje pozarządowe, wyznaniowe itp.). To znaczący wzrost – o ponad 52,6 mln zł w porównaniu do 2022 roku sprawozdawczego. Znaczną kwotę stanowiły również środki przekazywane bezpośrednio osobom doświadczającym bezdomności w formie np. zasiłków lub innych świadczeń pieniężnych – 135 231 398,62 zł. Tu również zanotowano istotny wzrost w odniesieniu do 2020 roku, o ponad 30,5 mln zł.

Tabela 10. Przekazane środki przez gminy na rzecz osób w kryzysie bezdomności na składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zasiłek stały

Wsparcie udzielone przez gminy					
l.p.	Województwo	Składka na ubezpieczenie zdrowotne		Zasiłek stały	
		Liczba osób	Kwota w zł	Liczba osób	Kwota w zł
1.	Dolnośląskie	775	609 271,13	806	7 145 217,78
2.	Kujawsko-pomorskie	555	420 863,89	604	5 089 852,59
3.	Lubelskie	239	252 885,58	258	2 126 011,43
4.	Lubuskie	388	274 302,80	377	2 937 032,77
5.	Łódzkie	439	308 621,50	511	4 585 624,60
6.	Małopolskie	670	498 998,37	717	5 820 221,13
7.	Mazowieckie	947	771 923,37	1040	9 112 362,93
8.	Opolskie	234	196 267,54	261	2 319 168,24
9.	Podkarpackie	300	238 326,58	315	2 740 063,50
10.	Podlaskie	198	144 218,86	214	1 692 836,03
11.	Pomorskie	1 322	1 209 516,73	1 383	11 647 979,61
12.	Śląskie	1 566	1 112 592,32	1 679	13 565 084,56
13.	Świętokrzyskie	421	330 669,26	395	3 554 745,35
14.	Warmińsko-mazurskie	467	449 438,15	513	4 275 944,90

15.	Wielkopolskie	1 009	777 508,36	847	6 902 828,09
16.	Zachodniopomorskie	1 876	1 452 526,75	1 531	6 003 898,93
	Ogółem	11 406	9 047 931,19	11 451	89 518 872,44

Ponad 11 400 osób w kryzysie bezdomności otrzymało wsparcie w postaci opłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz zasiłek stały. Kwoty przeznaczone na powyższe wsparcie obrazuje Tabela nr 9. Wynika z niej, że największe kwoty związane ze składkami na ubezpieczenie zdrowotne zostały wypłacone w województwach zachodniopomorskim, pomorskim i śląskim, zaś najniższe w woj. opolskim i podlaskim.

W odniesieniu do zasiłków stałych to również największe wsparcie otrzymały osoby w kryzysie bezdomności z województw pomorskiego i śląskiego, jak również mazowieckiego. Najmniej zasiłków stałych wypłacono w województwach podlaskim i lubelskim.

4. PRZYPADKI ZGONÓW Z POWODU WYCHŁODZENIA ORGANIZMU

Z danych statystycznych opublikowanych przez Komendę Główną Policji wynika, że w sezonie zimowym, tj. od listopada 2023 roku do marca 2024 roku, odnotowano w Polsce 32 przypadki zgonów z powodu wychłodzenia organizmu¹. Natomiast w okresie od 1 listopada 2024 r. do 31 marca 2025 r., na terenie Polski zarejestrowano 19 zgonów osób z powodu wychłodzenia organizmu²

Dane Policji za okres zimowy z przełomu 2024 i 2025 r. są zgodne ze sprawozdaniem jednorazowym DPS-IV-15-KG/2025, gdzie jednostki samorządu terytorialnego również zraportowały 32 przypadki zgonów z powodu wychłodzenia organizmu, w tym 15 osób w kryzysie bezdomności.

W odniesieniu do 32 osób to u 19 z tych osób zakłada się, że przyczyną prowadzącą do wychłodzenia organizmu było wcześniejsze spożywanie alkoholu przed zamarznięciem. 12 z tych osób to były osoby w kryzysie bezdomności.

5. WSPARCIE DLA OSÓB W KRYZYSIE BEZDOMNOŚCI UDZIELONE PRZEZ STREETWORKERÓW

Szczególnie istotną formą pracy socjalnej z osobami w kryzysie bezdomności w ich środowisku jest streetworking, czyli metoda mająca na celu dotarcie do konkretnej grupy odbiorców, pozostających niejednokrotnie poza systemem pomocy społecznej, poprzez bezpośrednie spotkanie w miejscach najczęściej przez nich odwiedzanych. Umożliwia przekazywanie osobom w bezdomności rzetelnych informacji na temat instytucji pomocowych, dopasowanych do ich indywidualnych potrzeb, udzielanie

¹ Informacja dotycząca zgonów osób z powodu wychłodzenia organizmu zaistniałych na terenie Polski, w okresie 1 listopada 2023 r. – 31 marca 2024 r. zarejestrowanych w systemie KSIP (stan na dzień 1.04.2024 r.), <https://statystyka.policja.pl/st/wybrane-statystyki/zgony-z-powodu-wychlodz/50881.Zgony-z-powodu-wychlodzenia-organizmu.html>

² Informacja dotycząca zgonów osób z powodu wychłodzenia organizmu zaistniałych na terenie Polski, w okresie 1 listopada 2024 r. – 31 marca 2025 r. zarejestrowanych w systemie KSIP (stan na dzień 1.04.2025 r.)

podstawowej pomocy, a także interwencję w sytuacjach zagrożenia zdrowia lub życia. W ten sposób można towarzyszyć osobom bezdomnym w dotarciu do adekwatnych dla ich sytuacji placówek pomocowych, ale także ponawiać kontakt z osobami bezdomnymi, motywując je do zmiany swojej sytuacji życiowej. Istotnym aspektem tej metody jest możliwość tworzenia i bieżącej aktualizacji mapy miejsc niemieszkalnych.

W 2024 roku z osobami doświadczającymi bezdomności pracowało w całej Polsce 112 streetworkerów w gminach, z których najwięcej prowadziło działalność w województwie pomorskim (16%), wielkopolskim (15%) i śląskim (13%). Za pośrednictwem streetworkingu najwięcej osób (2 019) skorzystało z pomocy w województwie pomorskim oraz w województwie śląskim – 975 osób.

Od 1 stycznia 2025 r. do polskiego porządku prawnego oficjalnie wprowadzono zawód pracownik ds. streetworkingu (streetworker). Przyjęty kod zawodu to: 341208. Powyższe reguluje rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zmieniające rozporządzenie w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania z dnia 12 września 2024 r. (Dz.U. z 2024 r. poz. 1372). Zawód streetworkera odgrywa znaczącą rolę zarówno w pracy z osobami w kryzysie bezdomności, jak i przy monitorowaniu skali zjawiska bezdomności, zwłaszcza w dużych aglomeracjach miejskich.

Tabela 11. Liczba osób w kryzysie bezdomności objęta wsparciem streetworkerów w gminach oraz liczba streetworkerów w gminach w 2024 r.

<i>l.p.</i>	<i>Województwo</i>	<i>Liczba osób w kryzysie bezdomności objętych wsparciem streetworkera</i>	<i>Liczba streetworkerów w gminie pracujących z osobami w kryzysie bezdomności</i>
1.	Dolnośląskie	400	7
2.	Kujawsko-pomorskie	78	5
3.	Lubelskie	0	0
4.	Lubuskie	149	8
5.	Łódzkie	677	6
6.	Małopolskie	176	4
7.	Mazowieckie	210	9
8.	Opolskie	102	6
9.	Podkarpackie	0	0
10.	Podlaskie	150	4
11.	Pomorskie	2 019	18
12.	Śląskie	975	14
13.	Świętokrzyskie	216	5
14.	Warmińsko-mazurskie	88	2
15.	Wielkopolskie	815	17
16.	Zachodniopomorskie	247	7
	Ogółem	6 302	112

SPIS TABEL

Tabela 1. Liczba wszystkich zdiagnozowanych w 2024 roku osób bezdomnych, których ostatnim miejscem zameldowania była dana gmina (przebywających na terenie gminy i poza jej granicami)	4
Tabela 2. Liczba osób w kryzysie bezdomności, którym gmina/powiat opłaciły w 2024 roku pobyt w placówkach udzielających tymczasowego schronienia (na terenie gminy i poza ich granicami).....	5
Tabela 3. Liczba osób bezdomnych, którym gmina przyznała w 2024 r. świadczenie w formie wsparcia w mieszkaniach treningowych i wspomaganych, pomieszczenia tymczasowego i innych lokali.....	6
Tabela 4. Liczba osób bezdomnych, którym powiat przyznał w 2024 r. świadczenie w formie wsparcia w mieszkaniach treningowych i wspomaganych, pomieszczenia tymczasowego i innych lokali.....	7
Tabela 5. Liczba osób w kryzysie bezdomności objętych indywidualnym programem wychodzenia z bezdomności oraz kontraktem socjalnym w 2024 roku.....	9
Tabela 6. Liczba osób doświadczających bezdomności, które się usamodzielnili oraz podjęli zatrudnienie (w tym zatrudnienie wspierane) w 2024 roku.....	10
Tabela 7. Liczba lokali przekazanych osobom w kryzysie bezdomności w 2024 roku	11
Tabela 8. Placówki udzielające w 2024 roku doraźnego wsparcia osobom w kryzysie bezdomności, z podziałem na źródło finansowania	16
Tabela 9. Publiczne środki finansowe przeznaczone na działania pomocowe dla osób w kryzysie bezdomności w 2024 roku.....	17
Tabela 10. Przekazane środki przez gminy na rzecz osób w kryzysie bezdomności na składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zasiłek stały	18
Tabela 11. Liczba osób w kryzysie bezdomności objęta wsparciem streetworkerów w gminach oraz liczba streetworkerów w gminach w 2024 r.....	20

SPIS ILUSTRACJI

Rysunek 1. Liczba placówek udzielających tymczasowego schronienia osobom bezdomnym wraz z miejscami, prowadzonych przez gminy w 2024 roku na podstawie raportu MRiPS-06 za 2024 rok.....	13
Rysunek 2. Liczba placówek udzielających tymczasowego schronienia osobom bezdomnym wraz z miejscami, prowadzonych przez podmioty niepubliczne na zlecenie samorządów oraz w ramach wykupu usługi przez samorządy w tych placówkach w 2024 roku	13
Rysunek 3. Liczba placówek udzielających tymczasowego schronienia wraz z miejscami, których działalność nie była w 2024 roku finansowana przez gminę/powiat	15
Rysunek 4. Liczba placówek świadczących w 2024 roku pomoc doraźną osobom doświadczającym bezdomności	16